

quando rector ex dispensatione Apostolica obtinet parochiam ante debitam ætatem, c. 2, *De ætat. et qualitat.*, etc. Octava, quando rector religionem ingreditur et in probatione versatur, cap. *De monachis*. De præbend. Nona, quando rector e ministerio et officio dejicitur vel removetur a loco, cap. *Ad audientiam*, De eccles. ædificand. Decima, quando sic requirit utilitas, aut necessitas Ecclesiæ, vel augmentum divini cultus, cap. *Expansisti*, De præbend., cap. *Illud*, et cap. *Nihil* 7, quæst. 1. Undecima, quando adest causa habendi conciones, cap. *Inter cætera*, De præbend., cap. *Quod Dei timorem*, De statu monachorum. Duodecima, quando aliud beneficium adnectitur, quia tunc non solet constitui vicarius perpetuus, sed temporalis. Glossa, in cit. Clementin. unic. *De officio vicarii*, verb. *Parochialium*; Rota, decis. 758, n. 2, part. 1, divers. Tertiadecima, quando vicariæ perpetuæ uniuntur, quia tunc efficitur temporalis ecclesia, et instituitur vicariatus amovibilis ad nutum instituentis. Gambar., *De officio legati in uniendo* n. 102; Barbosa, *loc. cit.*, n. 53; Gonzal., cit. § 3, n. 16; Pellegrin., *loc. cit.*, n. 21. Quartadecima, quando beneficium est unitum mensæ episcopali vel capitulari; tunc enim potest constitui vicarius temporalis. Glossa, in Clementin. 1, verb. *Ad mensam*, De excessibus prælator., Clementin. 1, *De supplend. negligent. prælator.*; Gonzal., dict. § 3, n. 14; Pellegrin., *loc. cit.*, n. 11; Barbosa., *loc. cit.*, n. 54, ubi recte subjungit, quod in hodie limitatur per cit. constitutionem S. Pii V, incip. *Ad exsequendum*. Quintadecima, quando parochialis, vel per obitum, vel per resignationem vacat; tunc enim deputatur ei vicarius temporalis, donec eadem de rectore provideatur, cap. *Cum vos* 4, De officio ordinarii; concil. *Trid.*, sess. xxiv *De reform.*, cap. 18.

(43. Deputatio vicarii temporalis seu œonomi clerici sæcularis in hoc ultimo casu vacationis parochiæ spectat ad episcopum, in cujus diocesi parochia vacans sita est, seu ad eum, qui potest instituere concursum. Sic decisum fuisse a sacr. cong. Concil. refert Barbosa., cit. lib. iii, cap. 6, num. 56, et in *Summa Apostolicar. decis.*, verb. *Vicarius amovibilis*, num. 4.

(44. Unde prælati inferiores, qui non habent jurisdictionem quasi episcopalem cum facultate congregandi synodum, et instituendi concursum, non possunt in tali casu vicarium temporalem deputare. Garcias, *De benefic.*, part. ix, cap. 2, n. 8; Franciscus Leo, in *Thesaur. for. eccles.*, part. ii, c. 18, n. 52; Massobr., in *Praxi habendi concursum*, requisit. 1, dub. 8 et 11; Barbosa, cit. lib. iii, cap. 6, *Jur. eccles. univers.*, n. 56, et *De offic. et potest. episc.*, part. iii, alleg. 60, n. 3 et 4; Monacell., part. i, tit. 10, formul. 14, n. 3; sacra cong. Concilii, in *Pisana* 17 Martii 1696, apud ipsum eum aliis ibi citatis.

(45. Vicarium constituere tempore vacationis ad custodiam parochialis vacantis, licet spectet ad ipsum episcopum, tamen in

casibus repentinis, si vicaria est ad præsentationem alicujus collegii, illum potest constituere quam primum, donec episcopus certior sit factus, et providerit, sacra congreg. Concil., apud Barbosa., in *Sum.*, *loc. cit.*, n. 5, et Garc., *De benefic.*, p. ix, c. 2, n. 11.

(46. Nominatio aliorum vicariorum temporalium ad nutum amovibilium spectat ad rectorem principalem seu prælatum monasterii, cui beneficium est unitum; et episcopus solum debet ipsum approbare, ac licentiam administrandi sacramenta ei concedere, si per examen, vel aliunde sibi constet esse idoneum, nec ulla alia requiritur collatio aut institutio. Flores de Meia, *Variar.*, lib. i, q. 10, n. 23; Pellegrin., *loc. cit.*, n. 26; Barbosa, cit. lib. iii, cap. 6, n. 63, ubi sic addit: Et quod in Ecclesia regulari facultas nominandi vicarium ad regulares spectet, fuit dictum in *Januensi Parochialis Sanct. Andreae* 29 Aprilis 1627, coram Durano inter ejus impressas decis. 47. Et quod nominatio curati seu vicarii amovibilis parochialis in Ecclesiis subjectis regularibus spectet ad eorum superiores, et ad episcopum sola approbatio, decrevit sacra cong. Episcop., in *Mulinensi* 4 Februarii 1586, et sæpe alibi tum ipsa, tum sac. congreg. Concilii.

(47. Etenim universitates laicorum sunt capaces nominandi curatos seu vicarios amovibiles; juxta firmata a Rota, coram Priolo, decis. 104, et coram Peutinger., decis. 173, et tenuit quoque sacra congreg. Episcoporum et Regular., in *Aquilana favore Universitatis Terræ Arischæ* 29 Julii 1695, apud Monacell., part. i, tit. 10, formular. 18, num. 1.

(48. Si agatur de œonomo seu vicario deputando propter absentiam parochi, tunc illius nominatio regulariter ad ipsum parochum spectat, quamvis inquisitum, cum approbatione tamen episcopi, per quem fit congrua assignatio. Sacra congreg. Episc. in *Miletin.* 7 Decemb. 1691, et sacra congreg. Concilii pariter in *Miletin.* 7 Junii 1692, apud Monacell., part. i, tit. 10, formul. 14, n. 4.

(49. Vicarius temporalis nominatus a superioribus regularibus et a rectoribus principalibus, potest ab ipsis ad libitum removeri, non autem ab episcopo, nisi ex causa legitima et approbata, propter quam (etiãsi perpetuus esset) privari posset. Sacra cong. Concilii apud Barbosa in *Summ.*, *loc. cit.*, n. 2. Et sic etiam Rota 21 Junii 1642, apud Pitton., *Constitut. decis. ad parochos* n. 516, loquens in specie de vicario amovibili deputato a capitulo.

(50. Vicario seu œonomo temporali et amovibili assignanda est congrua et taxanda arbitrio episcopi ex fructibus parochiæ. Concil. *Tridentin.*, sess. xxiv, *De reform.*, cap. 18, ibi: « Debeat episcopus statim habita notitia vacationis Ecclesiæ, si opus fuerit, idoneum in ea vicarium cum congrua ejus arbitrio fructuum portionis assignatione constituere. »

(51. Quam congruam arbitrari debere episcopum, pensata qualitate personæ, beneficii et loci, ac temporis, referunt decisum Garcias, *De benefic.*, part. ix, cap. 2, n. 15; Massobr., *loco cit.*, requisit. 1, dub. 25; Barb., *De offic. et potest. episc.*, part. iii, alleg. 60, n. 2, in fine, et supra concil. *Trident.*, cit. cap. 18, n. 32; Panimol., decis. 12, adnot. 4, n. 39, et alii. (52. Et posse esse duorum aureorum singulis mensibus asserunt Gallet, in *Margarita casuum conscientiar.*, verb. *Vicarius* 8; Campanil., in *Divers. juris canonici*, rubr. 7, cap. 7, n. 116, in fine; Barbosa, citat. allegat. n. 2, in fine, et super *Trident.*, *loco cit.*, n. 43; Panimol., *loc. cit.*, n. 40; Monacell., part. i, tit. 10, formul. 14, n. 7, et alii. (53. Nec in congruam computari debent emolumenta omnino incerta, ut sunt fructus consistentes in funeralibus, oblationibus, elemosynis altaris, et similibus. Vide verb. *CONGRUA*, a n. 11 usque ad 17, et n. 36 et 37.

(54. Et si dicto vicario congrua assignata non reperitur, potest petere salarium usque ad summam dari solitam a camera Apostolica, ubi percipit spolia Ecclesiarum vacantium. Sac. cong. Episc., in *Miletin.* 7 Decemb. 1691, apud Monacell., part. i, tit. 10, formul. 13, n. 6.

(55. Alia ad rem. Vide verb. *CONGRUA*, per tot. et discept. 1, tom. VII, part. 1 D. Ursayæ, ubi multa habentur ad rem cum sacre congregationis decisionibus.

(56. Vicarius ad regimen Ecclesiæ curatæ vacantis statim ab episcopo deputari debet. Bened. XIV, tom. I, constit. 68, incip. *Cum illud*, § 16. (57. Vicarii curati tam perpetui, quam ad tempus amovibiliter deputati, missam parochialem applicare debent pro populo diebus festis. Idem constitut. 103 incip. *Cum semper*, § 4. (58. Eaque de causa congruis redditibus sunt providendi. Id., *ibid.*, § 9 et 10.

(59. Vicarii temporarii a capitulis et monasteriis destinati curæ animarum in parochiis illis unitis, etiam sine causa removeri possunt; nec remotio in synodo prohiberi potest. Idem, *ibid.*, lib. vi, c. 65, n. 2, ex *Rota in Pampilonensi*, decis. 88, n. 29, coram Cerro; ubi cum contigisset similem remotionem sine causa fieri, illam sustinuit, nulla habita ratione contrariæ synodalis constitutionis.

ADDITIONES EX ALIENA MANU.

(60. Num sanctio concilii *Tridentini* sess. vii, cap. 7, *De reformat.*, qua episcopis facta est potestas deputandi vicarium perpetuum in parochiis subjective unitis, pertineat etiam ad parochias unitas monasteriis et conventibus regularium, non una est doctorum sententia. (61. Negavit Rota, in *Ratisbonen. Vicariæ* 13 Martii 1739, § 15, coram clar. mem. Calcagnin., et 1 Aprilis 1743, § 6, coram bon. mem. de Vaise et 4 Maii 1746, § 9, coram clar. mem. Millino, (62. ea adducta ratione, quod S. Pius V, in constitutione 47, § 5, derogavit mox dictæ conciliari sanctioni quoad parochias

subjective unitas monasteriis et conventibus regularium, (63. nec hanc S. Pii V constitutionem abrogavit Gregorius XIII, quippe qui illam duntaxat moderatus est, quoad spectabat ad exemptionem decimarum monachis et mendicantibus datam, atque ad immunitatem eorum quoque colonis concessam.

(64. At affirmavit idem sacrum tribunal Rotæ in *Sedunen. Unionis super Regularitate* 5 Aprilis 1756, § 5, coram illustrissimo Caprara Almæ Urb. gubernatore, et 16 Februarii 1758, § 3, coram eminentissimo Busio.

(65. At non recedendum a priori opinione Rotæ. In dicta enim *Sedunen. Unionis super regularitate* supremum auditorium sibi haud objecit constitutionem Pianam, quæ, ut dictum est, conciliari sanctioni derogavit. Standum igitur dictæ prioris opinioni, amplexæ in *Ratisbonen. vicariæ*, in qua habita fuit ratio constitutionis Pianæ, tum alterius Gregorianæ.

ADDITIONES CASINENSES.

(1. Ad uberiores rei, de qua in hoc articulo, explanationem, facturum operæ prelium ducimus, bullam S. Pii V, ab auctore supra citat. per extensum afferre, cum opportunis animadversionibus: est porro hujusmodi.

« PIUS, episcopus servus servorum Dei ad perpetuam rei memoriam.

« Ad exsequendum pastoralis officii debitum vigilantibus studiis intendentes, ad ea per quæ cathedralium aliarumque ecclesiarum, necnon monasteriorum, beneficiorum seu collegiorum, ac aliorum piorum locorum prospero profectui, divini que cultus augmento, et opportuna, congruæque sustentationi parochialium ecclesiarum eisdem unitarum statui feliciter dirigendo, et personarum in illis curam exercentium utilitati recta ratione et provida moderatione consulti, et salubriter provideri valeat, libenter interponimus nostræ sollicitudinis partes. Hinc est quod Nos, ad quorum aures (quod non sine animi nostri molestia referimus) pervenit, nonnullos ex venerabilibus fratribus nostris, patriarchis, archiepiscopis, ac episcopis, in deputandis vicariis, ac in assignatione portionum vicariis perpetuis parochiarum dictis ecclesiis, monasteriis, beneficiis vel locis piis perpetuo unitarum ex concilio Tridentino faciendâ, ita modum excessisse, ut parum, aut nihil ex fructibus, redditibus, et proventibus parochialium ecclesiarum sic unitarum ecclesiis, monasteriis, beneficiis, collegiis aliisque locis piis remanserit; ob idque nullæ ortæ sint super hoc controversiæ circa interpretationes decreti dicti concilii. Nos ad eas tollendas animum intendentes considerantesque, uniones ipsas ideo a prædecessoribus nostris factas esse, ut ex redditibus et emolumentis beneficiorum unitarum ecclesiis, monasteriis, collegiis, beneficiis et locis piis, quibus illa uniuntur, facilius onera eisdem incumbentia supportentur, et promptius a ministris ecclesiasticis in eisdem di-

vina officia celebrentur, hospitalitas servetur, aliaque charitatis opera exercentur; ac etiam ut nihilominus cura animarum dictarum parochialium laudabiliter exerceretur, motu proprio et ex certa scientia, auctoritate Apostolica hac nostra perpetuo vilitura constitutione statuimus, et ordinamus, ac declaramus, quemadmodum etiam de ipsius concilii mente fuisse colligimus, patriarchas, archiepiscopos et episcopos praefatos assignatione portionis ipsis vicariis perpetuis, ex praedicto concilio ipsorum praetorum arbitrio facienda, ita se continere et arbitrari debere, ut non major centum, nec minor quinquaginta scutorum annuorum summa, computatis omnibus etiam incertis emolumentis, et aliis obventionibus communiter percipi solitis, eis omnino assignetur; nisi vicariis temporariis solitum fuisset plus assignari, sive in quantitate, aut quota fructuum, pecuniaque numerata, fundo seu alia re stabili portio hujusmodi constituatur, cujuscunque valoris parochialis ecclesia unita fuerit, et habita etiam ratione reddituum et onerum loci, cui parochialis ipsa unita fuerit, ita quod portiones ultra, vel infra dictas summas scutorum centum, et scutorum quinquaginta hactenus assignatae, vel in posterum forsitan assignandae, quoad excessum et defectum hujusmodi nullius roboris et momenti existant, et ad summas praedictas reductae et auctae respective censeantur, nisi tamen valor annuus ipsius parochialis unitae, habita ratione (ut praefertur) minor sit quinquaginta sculis, quo casu portio assignata vel assignanda vicario perpetuo, non debeat excedere summam annuam valoris dictae parochialis, sed sufficiat, quod omnes fructus ejus duntaxat attribuuntur ipsi vicario perpetuo. Et quoniam iniquum esset, eos, qui commodis privantur, eadem onera, quae prius sustinebant, debere sufferre; volumus et statuimus, quod ecclesiae, monasteria, collegia, beneficia, et pia loca hujusmodi, in quorum parochialibus ecclesiis unitis continget vicarias praedictas erigi pro quantitibus fructuum ipsis vicariis perpetuis assignatorum, ad solutionem quinquenniorum, quam Nobis et camerae Apostolicae solvunt, ulterius non teneantur, sed eis detractio fiat ad ratam certorum, quae de fructibus dictarum parochialium percipiuntur. Ita tamen quod vicarii perpetui, qui pro tempore deputabuntur, teneantur accipere a Sede Apostolica novam provisionem suae deputationis, et solvere annuam pro portione fructuum, reddituum et proventuum certorum sibi assignata, et expedire litteras Apostolicas, nec alias ad possessionem dictarum vicariarum perpetuarum, et servitium earundem parochialium admitti possint, nisi soluta annata, et expeditis litteris Apostolicis novae provisionis, ut praefertur, alioquin integrum quinquennium solvi debere, nec vicarii praedicti antea tuta conscientia fructus percipere possint. Volumus insuper, et ita mandamus, quod dicti vicarii perpetui non ad liberam

ordinariorum electionem, sed ad nominationem illorum, in quorum ecclesiis unitis ponentur, cum ipsorum ordinariorum, seu eorum vicariorum praevio examine et approbatione deputentur. Et si dictae parochiales unitae erunt monasteriis regularium mendicantium, possint a superioribus dictorum monasteriorum nominari ex ipsis mendicantibus; quos si ordinarii praevio examine per se, aut eorum vicarios faciendos, idoneos ad curam animarum exercendam invenerint, et ita pro idoneis approbaverint, teneantur in vicarios, ad nutum tamen superiorum suorum amovibiles, deputare. Idemque etiam servetur in regularibus monachis tantum, dummodo in ea parochiali, in qua unus ex eis monachis fuerit, servata forma praedicta, vicarius deputatus; habitent cum eo saltem quatuor anni ex dictis monachis. Sicque per quoscunque, etc. Non obstantibus, » etc.

(2. Est tamen hic advertendum, (ut etiam notat hic supra Lucius noster n. 16) quod dum praedicta constitutio ait, hujusmodi congruam intelligi, computatis etiam certis emolumentis et incertis, ejus sensus est de illis incertis, quae habent quandam certitudinem, ut sunt decimae frumenti et vini, deque aliis fructibus, emolumentis et obventionibus, quae penes vicarium sunt incerta, quantum ex illis percipere possit; non autem hoc est intelligendum de omnino incertis, ut sunt eleemosynae altaris, funeralium, et similia, quia ista non computantur in congruam, cum sint exigua, ac incerta, ac pendeant ex libera offerentium voluntate, ut fuit dictum in una *Burgen. Congrua apud Mantica*, decis. 268, n. 6; *Rot. decis. 5, n. 3, part. II, divers.*, ex hac ratione, quia venter non debet pendere ab incerto, cum non patitur dilationem, ut dicitur in una *Januen. Paroch. coram Coccino* 1 Jul. 1633, ubi subditur, quod licet quando congrua fuit semel a principio assignata, debeat vicarius illa esse contentus, tamen hoc non procedit, quando vicarius non potest se sustentare et sustinere onera ecclesiae; nam non agitur tunc de illius praedictio tantum, sed de praedictio ecclesiae et ordinis clericalis. Unde videmus, quod talis congrua, quandoque in erectione vicariae perpetuae factae a Papa, conceditur plus quam est assignata a Pio V, in dicta sua constitutione, nam in hujusmodi assignatione considerari debet locus, quantitas fructuum, qualitas personae, et similia. Ita in terminis Pyrrhus Corradus, *Prax. benefic.*, lib. IV, cap. 9, n. 23, 24.

(3. Est etiam advertendum, praedictam constitutionem Pii V, circa dictam portionem, esse in suo robore, quidquid nonnulli in contrarium opinati fuerint, cum verum sit, illam non fuisse revocatam per constitutionem Gregorii XIII, sub titulo *Relationis litterarum Pii V pro mendicantibus*. Et quod dicta constitutio Pii V non fuerit revocata, sed vigeat, jam fuit per dictam S. congregat. declaratum, et testatur Rota pe-

nes Cavaler. ubi quod revocatio intelligitur quoad parochiales unitas praedictas

VICARIUS URBIS

Haec porro ad rem notanda.

(1. Cardinalis vicarius est ordinarius Urbis. *Benedict. XIV*, tom. IV *Bull. constit. 11 incip. Ad audientiam*, § 16. Ejus jurisdictionis reducitur ad terminos reformationis Pauli V, et revocantur litterae *Bened. XIII* et *Clem. XII*. Idem tom. I, *constitut. 44 incip. Quantum*, § 4 et 22, ibi: « Ac demum indulta et facultates, necnon privilegia quaecunque, et praesertim super cumulativa in causis laicalibus, tribunali venerabilis Fratris nostri praedictae S. Romanae Ecclesiae Nostri, et Romani Pontificis pro tempore existentis in Urbe nostra, et ejusdem districti cardinalis vicarii competentia, et praesertim per litteras fel. record. Clementis X, quae *Supremae Majestatis* sub pridie Idus Augusti 1671 ac per alias *Benedicti XIII*, quae in *Supremo* sub XVI Kal. Septembris 1724, necnon per alias litteras Clementis XII, praedecessorum nostrorum, quae *Romanus Pontifex*, respective incipiunt novissime de anno 1733 promulgatas ad statum, in quo erant ante reformationem rec. mem. Pii Papae V, similiter praedecessoris nostri, et ad ejusdem reformationis tramites Apostolica auctoritate redigimus, necnon utriusque Clementis et Benedicti praedecessorum praedictorum litteras tenore praesentium abrogamus, et de medio in hac parte tollimus et abolemus. »

(2. Cardinali vicario Urbis competit jurisdictionis privativa in causis matrimonialibus Urbis, et in causis super institutione in beneficiis in Urbe et districtu. Idem *constit. 113 incip. Romanae curiae*, § 20. (3. In causis civilibus contra clericos Romanos non exemptos, aut loca pia Urbis competit ei cumulativa cum solo A. C. cum loco praeventionis inter eos. Idem, *ib.*

(4. Item competit ei privativum jus interponendi decreta in contractibus et renuntiationibus regularium Urbis; idem, *ib.*, § 2. (5. In causis mercedis et scutorum xxv competit ei jurisdictionis contra quoscunque, non obstante obligatione camerale, uti competit etiam gubernatori Urbis. Idem, *ibidem*, § 24.

(6. Ejus jurisdictionis in causis laicalibus prorogari potest de consensu partium in actis expresse praestito. Idem, *ib.*, § 18. (7. Exceptis causis super executione obligationis camerale. Idem, *ibidem*, n. 19. (8. Nulla jurisdictionis competit ei in prima instantia in territoriis et dioecibus aliorum ordinariorum in districtu Urbis, nempe intra quadragesimum lapidem existentibus. Idem, *ib.*, § 20. (9. Salvo jure exsequendi in illis citationes et mandata contra clericos sibi subjectos. Idem, *ib.*, § 21.

(10. Vicario Urbis S. R. E. cardinali injungitur, ut in deputatione confessoriorum extraordinariorum pro monasteriis et con-

mendicantibus. Pyrrh. Corrad., *ibid.*, num. 33, 34.

servatoriis ipsius Urbis Pontificis menti se conformet, et statutas leges a regularibus, aliisque observari curet. Idem, tom. II, *constit. 30, incip. Pastoralis curae*. (11. In ejusdem tribunali servari jubentur leges a Pontifice conditae de ordine tractandi causas super nullitate professionum regularium, quae intra quinquennium apud ordinarios judices promoveatur. Idem *constit. 47, incip. Si datam*.

(12. Vicarius Urbis tanquam praefectus congregationis super residentia episcoporum, facultatem ab Urbano VIII habet concedendi episcopis ex justis causis, licentiam abessendi per quadraginta dies. Idem, *constit. 18, incip. Ad universae*. (13. Vicarii Urbis promotor fiscalis, idem constituitur fiscalis promotor congregationis super residentia episcoporum cum jure suffragii consultivi. Idem, *ibid.*

(14. Vicarius Urbis commissiones pro causis criminalibus expedire potest expensis accusatoris, sive adhaerentis fisco; facto nimirum ab hoc congruo deposito pro viaticis et cibariis, et data fidejussione pro reliquo. Idem *constit. 44, incip. Rerum humanarum*.

(15. Deficiente autem accusatore seu adhaerente, commissiones expedire nequit, sed demandare debet inquisitoribus ordinariis ecclesiasticis locorum, seu aliis ibi existentibus in dignitate ecclesiastica constitutis. Idem, *ibidem*. (16. Quod si expedire videtur eas ex officio ab Urbe mittere, vel easdem injungere iudicibus extra locum delicti existentibus, reportare debebit commissionem specialem manu Papae signatam, et ab auditore Sanctissimi subscriptam, alias expensas solvat de proprio. Idem, *ibid.*

(17. Vicarius Papae tanquam Romani episcopi jurisdictionem habet ad quadragesimum ab Urbe lapidem, non tamen in loca aliarum dioecesium infra hos fines comprehensa, puta in dioecesi Tusculana vel Nepesina, et hujusmodi. Idem, *De synodo dioecesana* lib. III, cap. 3, n. 2, et in cit. *constit. incip. Romanae curiae*, § 21. (18. Quamvis sex cardinales episcopi suburbicarii, Ostiensis nempe, Portuensis, Sabinensis, Tusculanus, Albanensis et Praerestinus, nisi proprium episcopum suffraganeum in sua quique dioecesi habeant, aut in ea commorantes per semetipsos conferant, ad solum cardinalem Urbis vicarium dimittere possint suos subditos pro ordinibus suscipiendis; non propterea tamen cardinalis vicarius ullam sibi vindicare potest jurisdictionem in dictis suburbicariis dioecibus. Idem, *ibid.*

(19. Potest tamen cardinalis vicarius Urbis concedere capellanis triremium Pontificiarum facultatem excipiendi in triremibus